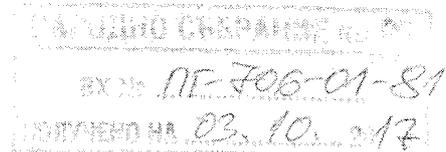

Изх. № BSDA 97/3.10.2017 г

ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И ХРАНИ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

16.32.05

Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Относно: Становище на АПБНБ по проекта на Закон за храните (702-01-18 от 26/09/2017)

УВАЖАЕМИ ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПАРЛАМЕНТАРНИ КОМИСИИ,

В качеството си на пряко заинтересована страна, Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България - представител на над 70% от пазара в сектор, обект на регулиране с внесените в НС проект на Закон за храните (702-01-18 от 26/09/2017), изразяваме пред Вас несъгласието на индустрията с предложените в проекта на Закон за храните разпоредби в частта за бутилираните води.

Ние сме категорични в становището си, че законопроектът в предложения му вид, не следва да бъде подкрепен. Законопроектът не само няма да отстрани съществуващите проблеми и несъответствия с европейското право и утвърдена практика в сектор бутилирани води, но и ще доведе до тяхното задълбочаване. Направените, най-вече след решението на МС за приемането му „на вносител“, промени в частта Бутилирани води спрямо нотифицираната версия на законопроекта (TRIS номер 2016/318/BG), създават още по-голяма правна несигурност, предпоставки за неунифицирано прилагане и административен произвол, възможност за интерпретации и мултиплициране на примерите на ефективни нарушения. Убедени сме, че приемането на законопроекта ще задълбочи противоречията с европейското право и ще ускори хода на процедурата по нарушение срещу страната ни EU Pilot 6788/14/SNCO. Ето защо апелираме към Вас за тяхното отхвърляне.

I. Принципни съображения:

1. Предложеният за приемане от НС проект на Закон за храните в частта за бутилираните води се различава принципно от първоначално нотифицирания вариант, по отношение на който

липсват каквито и да било забележки от страна на ЕК и на останалите държави членки и който бе подкрепен от индустрията. Този факт компрометира изпълнението на задълженията на държавата за предшестващо, преди приемането му от НС, уведомяване и оценка за съвместимост със законодателството на ЕС и с принципите на вътрешния пазар (Директива (ЕС) 2015/1535). Промените в частта Бутилирани води бяха направени без да са налице каквито и да било забележки от страна на ЕК и на останалите държави членки, в противоречие с отстояваната от индустрията позиция и не бяха представени за обсъждане, въпреки настоятелните ни запитвания. Освен неспазването на изискванията на Директива (ЕС) 2015/1535, са налице и противоречия с изискванията на секторната Директива 2009/54/ЕС и на Регламент 1169/2011, които представяме конкретно по-нататък в становището си.

2. В частта Бутилирани води, предложеният законопроект е без оценка на въздействието. Съпътстващата законопроектна оценка за въздействие е извършена в периода юли-август 2016 г. по текстове, които са концептуално различни с тези на внесения в НС за разглеждане и приемане законопроект. Това представлява нарушение на разпоредбите на ЗНА и Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието.

3. За направената промяна спрямо нотифицирания акт, не само, че не е извършена консултация със заинтересованите страни, но и цялостно са погазени принципите на предвидимост, откритост, обосновааност, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност, задължителни в процеса на развитие на законодателството.

II. Конкретни аргументи:

Освен принципните съображения, изложени по-горе, становището ни за неприемливост на законопроекта в частта бутилирани води е мотивирано и със следните конкретни аргументи:

• Невъзможността с приемането на законопроекта да се транспонират коректно и прилагат ефективно спазваните в целия ЕС норми и принципи в сектор натурални води. Предлаганите разпоредби създават терминологична неяснота и разминаване, понятийно и смислово, както с европейското право, но също и със законодателството в областта на управлението на водите, което регламентира правото на достъп до ресурса. Създават се предпоставки за неунифицирана практика по прилагане, тълкувания и субективни административни решения, които нарушават пряко интереса на потребителите и на отговорния бизнес, създавайки условия за нелоялна конкуренция и несъответстващи практики.

Конкретни примери в тази насока са разпоредбите, включващи понятията „извор“, „търговско описание“ и „място на експлоатация на извора“, засягащи пряко законовото предлагане на бутилираните натурални води на пазара и начина за тяхното етикетиране, а именно:

1) Въвеждането на понятието „извор“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води, е в смислово и терминологично противоречие със Закона за водите и в невъзможност да осигури съответствие с разпоредбите на Директива 2009/54/ЕС (Виж. чл.

65, ал.2, т.2 и ал.3; чл.70, ал.2, т.2 и т.3, както и в ал. 3, т.1 и т.2 и ал.4 от същия член; и в чл. 74, ал.1 т.5 и т.6 от законопроекта). Потвърдено и от категоричното становище на МОСВ в процедурата за междуведомственото съгласуване на законопроекта, понятието „извор“ трябва да бъде премахнато от употреба в Закона за храните.

- ✓ Легално дефинирано в Закона за водите (т. 14, §1, от доп. разпоредби на ЗВ) понятието „извори“, употребено в проекта на ЗХ, е в терминологично и смислово различие от използваните понятия, залегнали в основата на процедурите за оторизация за достъп до ресурса за бутилиране (концесия/разрешително), със съответните им легални определения: „находище на минерална вода“ т. 98, §1, от доп. разпоредби на ЗВ и „подземно водно тяло“ – съответно за изворните води – т. 61, §1, от доп. разпоредби на ЗВ.
- ✓ То е и в смислово противоречие с използваните в Директива 2009/54/ЕС еквивалентни понятия „source/spring“ – рефериращи към водата от цялото находище/подземно водно тяло, независимо от броя на използваните естествени или изкуствено изградени съоръжения за добив на вода от него, (официална комуникация с ЕК Ref. Ares(2014)539380 - 28/02/2014). Използването на понятието „извор“ или друго, вместо „находище“ – за минералните, респективно „подземно водно тяло“ – за изворните води не може да осигури коректното транспониране на европейската директива. Едновременното използване и на понятието „извор“ и на понятията „находище“ и „подземно водно тяло“ (напр. в чл. 68 от законопроекта) подсилва терминологичното противоречие и неяснота. Обръщаме внимание, че при спазване на установените в страната ни правни принципи - чл. 37, ал.1 от Указ 883 за прилагане на ЗНА: *«Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове.»*
- ✓ Не без значение е и създадената невъзможност за прилагане на закона. Изискването за предоставяне на информация за или обозначаване на „името на извора“ е неизпълнимо, защото такива имена не съществуват. Уникални обозначителни идентификатори (наименования, кодове) носят разкритите находища на минерални води, подземните водни тела с изворни води, изградените водовземни съоръжения, но не и „изворите“. Не може да бъде спазено и изискването на чл. 65, ал.2, т.2 за наличие на издадено разрешително за водовземане от съответния „извор“, защото по смисъла на ЗВ разрешително за водовземане се издава за конкретно подземно водно тяло (виж. чл.56, ал.1 от ЗВ – атрибути на разрешителното).

Неотчитането на тези аргументи, посочени нееднократно не само от индустрията, но също и от компетентния в областта на управлението на водите орган – МОСВ, свеждат до две алтернативи възможните обяснения за включването на понятието „извор“: липса на познания в конкретната сфера на регулиране на изготвилите поправки в законопроекта в „последната минута“ или целенасочен опит за създаване на възможности за несанкционирана от закона протекция за несъответстващи на европейското и действащото до момента в страната право практики, в ущърб на интереса на отговорната индустрия и обществото като цяло.

2) Въвеждането на понятието „търговско описание“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води, предполагащо неизпълнимост на законовите разпоредби и несъответствие с европейското право и принципи. Без каквато и да било необходимост, без законово определение, е направена подмяна на използвания до момента легален термин „търговско наименование“ за наименованието, под което се предлагат на пазара натуралните минерални и изворни води. Въпреки потвърдената от ЕК коректност на смисловото разбиране на понятието „търговско наименование“, а именно най-често търговска марка или бранд, със законопроекта въвежда ново понятие „търговско описание“ (Виж чл. 65, ал.3; чл. 70, ал.2; чл. 71, ал.2, 3 и 4; чл. 74, ал.1, т.4). Освен липсата на легална дефиниция за термина, изискването на чл. 71, ал.3 „търговското описание“ задължително да съдържа вида на водата е в противоречие с разпоредби на чл. 8 и 9 на Директива 2009/54/ЕС, потвърдено и от прегледа на стотиците марки и брандове води в Списъка на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно чл. 1, параграф 5 от Директива 2009/54/ЕО. Смисловото несъответствие с европейското право в разпоредбите на чл. 65, ал.3; чл. 71, ал. 3 и 4; както и в чл. 70, ал.2; чл. 71, ал.2; чл. 74, ал.1, т.4 от законопроекта, се подсилва и от изискването за използване на некоректно транспонираното „наименование на извора“ и „място на експлоатация на извора“ като част от „търговското описание“. На практика това залага и тяхната неизпълнимост.

3) Въвеждането на понятието „място на експлоатация на извора“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води, предполагащо неунифицирано/тълкувателно прилагане и несъответствие с европейското право. (Виж чл. 70, ал.2, т.3; чл. 71, ал. 2, 3 и 4; чл. 74, ал.1, т.6 от законопроекта). Отново без легално определение и без каквато и да било необходимост за подмяната на използвания до момента термин „място на бутилиране“ със законопроекта се въвежда ново понятие – „място на експлоатация на извора“. Липсата на яснота на разпоредбите, рефериращи към „мястото на експлоатация на извора“, се подсилва със създадените предпоставки за несъответствие с европейското право и неприложимост (поради включването на несъответстващото понятие „извор“). Отбелязваме, че въпреки отсъствието на изрична дефиниция в Директива 2009/54/ЕС, понятието смислово е определено в разпоредбите на Приложение II, параграф 2 и 3 от нея и реферира към мястото на бутилиране, доколкото терминът „exploitation“, покрива всички операции по производството на бутилирана вода след нейното извличане.

Сред основните аргументи за неприемливост на законопроекта в предложения му вид в частта за бутилираните води са и:

- Липсата на яснота за това как ще бъдат уредени заварените случаи и как ще бъдат защитени огромните по размер инвестиции на бизнеса в наложените брандове/ марки, припознати от десетилетия от контролните институции като съответстващи на всички изисквания. Липсва и информация за това как се предвижда да се разрешат възникналите казуси, вкл. констатираното нарушение на европейското законодателство при предлагането на пазара на бутилирана изворна вода обект на процедура по нарушение EU Pilot 6788/14/SNCO. Общата формулировка на параграф 6 от ПЗР на законопроекта поставя под неоправдан риск

всички изрядни оператори, а тълкувателният характер, заложените неясноти и неприложимост на изискванията обричат на хаос цялата индустрия. Обръщаме внимание, че по отношение на изворните води, въведеното изискване за наличие на сертификат, удостоверяващ тяхната годност за питейни цели в натурален вид, също налага предвиждането на процедурата по служебното му издаване. Въпреки отсъствието на правно основание до момента, изискванията за оценка пригодността на водите, добивани в страната и използвани за бутилиране на изворни води, са се прилагали от компетентните органи към регистрираните и оценени като съответстващи оператори. Ако органите са допуснали изключения, то изискванията би следвало да обхванат само тях.

Не на последно място отбелязваме и несъгласието си, ключово важни за сектора въпроси да бъдат уреждани с вторично законодателство и без знанието и волята на законодателния орган да се създават решения в услуга на частен корпоративен интерес, вкл. водещи до подмяна на модела за развитие на сектора. Предлаганите неясни, тълкувателни и противоречащи на установени в страната и ЕС правни норми и принципи изисквания на законопроекта, създават възможност с подзаконов нормативен акт да бъде въведен моделът за множествена експлоатация на ресурс с цел бутилиране. АПБНБ категорично се противопоставя на опитите за въвеждане на подобно решение, без аналог не само в Европа, но и по света, и което отваряйки възможност за поява на „паразитиращ“ бизнес и обсебване наготово на инвестициите на отговорните оператори в положителна репутация и налагане на продукти на пазара, ще увреди трайно не само устойчивото развитие на сектора с значим потенциал, но и цялостния инвестиционен климат в страната.

▪ **Необоснованото отпадане на включената в нотифицираната версия на законопроекта процедура по признаване на изворните води, добити и бутилирани на територията на страната ни.** Последното не може да бъде оправдано и прикрито с аргумента „намаляване на административната тежест“ за бизнеса, какъвто мотив видимо е използвала администрацията на МС за премахването му и то само за добиваните в страната води. Провеждането на процедурата не поражда нито допълнителна финансова, нито административна тежест за бизнеса. Процедурата по признаване и за двете категории натурални води (минерални и изворни) и публичното предоставяне на потребителите на информация за законово предлаганите на пазара продукти от тези категории, поражда незначителни ангажименти за администрацията в полза на обществения интерес, а не в ущърб на бизнеса. Тя би могла да представлява „тежест“/бариера само за онези представители на бизнеса, които не могат да докажат съответствие с приложимите изисквания към дейността си и към продуктите, които произвеждат или предлагат. Обръщаме внимание също така на факта, че законопроектът неоправдано третира различно/дискриминативно изворните води, добивани в страната спрямо тези от внос, за които е оставено изискването за провеждане на процедурата по признаване. Асоциацията нееднократно е заявявала подкрепата си за провеждане на процедура по признаване и за двете категории натурални води като допълнителен гарант за защита на потребителския интерес.

* В противоречие с принципите за обоснованост и пропорционалност е предложеното с чл. 65, ал.4 от законопроекта създаване на нов орган към Министъра на здравеопазването – Постоянен консултативен съвет, който да го подпомага при изпълнение на функциите му свързани с бутилираните натурални води. Направените промени за създаване на този нов орган предоставят и възможности за размиване на отговорността, както и пораждат основателно въпроса за причините да се разшири броя на компетентните органи в страната по отношение спазването на изискванията на законодателството в областта на храните за бутилираните натурални води. Вместо една цели пет институции, ще бъдат въвлечени в процеса по оценка на съответствието със Закона за храните, при това компетентните на 4 от тях са обект на регулиране в самостоятелни законодателни актове, извън обхвата на този закон. В преценката за обосноваността и пропорционалността на мярката следва да се отчете и фактът, че общият брой на законово регистрираните функциониращи обекти за бутилиране на натурални води в страната е по-малък от 30 и той е относително постоянен през годините. Резонен е въпросът, защо държавата създава 5 институционален консултативен съвет да следи за имената на бутилираните натурални води (каквата цел е посочена в мотивите), е не му вмени като задължение да извършва преглед на наименованията, под които се предлагат всички храни. В духа на административния паралелизъм и ако НС прецени необходимостта от подобен орган, предлагаме да бъдат разширени неговите функции и обхват на дейност - всички храни.

* Изразяваме също така несъгласието си с елементи на процедурата по издаване/подновяване на сертификат за натуралните минерални и изворни води, добивани в страната, които създават необосновани административни тежести за бизнеса. На първо място считаме за необоснована липсата на краен законово установен срок за издаването на сертификата (виж. чл. 68 от законопроекта). В процедурата не са установени срокове за предоставяне на информация от запитаните институции и за изготвяне на анализите и заключенията, което в крайна сметка я прави неопределена във времето. Заложеният 9 месечен срок за подаване на заявление за подновяване на сертификат, както и досегашната практиката, показваща, че преиздаването на документа може да отнеме почти година и половина, въпреки спазването на подобен и по-голям предшестваш изтичането на валидността период на заявяване от страна на бизнеса, намираме за неприемлив. В разрез с декларираните от правителството цели, вкл. и в този законопроект, за намаляване на административната тежест и облекчаване условията за бизнес е и решението (чл. 68, ал.9) за автоматично продължаване на валидността му с 3 месеца след изтичане в случай на закъснение от компетентния орган. Прилагането на изискването да бъде отбелязван върху етикета на продукта номера и датата на сертификата, създава необосновани финансови разходи, невъзможност за планиране, предпоставки за несъответстващо етикетирание и объркване на потребителите. Ето защо ние подкрепяме въвеждането на служебно издаване на сертификат с валидност от 6 месеца в случай, че компетентния орган не е могъл да се произнесе в срока на валидност на документа.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ТАНЕВА,
УВАЖАЕМА Д-Р ДАРИТКОВА,
УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ,

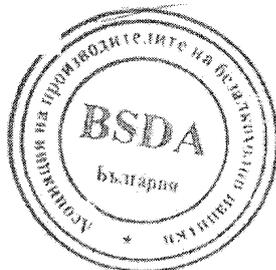
Дългогодишен член на Европейската федерация на бутилиращата вода индустрия и доказан отговорен партньор на държавата, Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България, подкрепяна в справедливата си кауза и от страна национално представените работодателски организации в страната, системно отстоява необходимостта от ревизия на законодателството, която да подкрепи усилията на нашите членове в развиване на дейността ни в унисон с европейското право и установената и доказана с ефективността си европейска практика.

С надеждата за Вашата подкрепа и съдействие в решенията на законодателния орган на Република България ние апелираме за ревизия на предлаганите с проекта на ЗХ разпоредби в унисон с нотифицирания пред ЕК вариант.

Оставаме на разположение за предоставяне на допълнителна информация, вкл. на конкретни предложения за изменения и допълнения на законопроекта и представяне на позицията на индустрията.

С уважение,

Жана Величкова
Изпълнителен директор

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № K3-753-10-24
дата 11.10.2017

Изм. № 02-00-31 / 11.10.2017 г. ДО

Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПК ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И ХРАНИ

Д-Р ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПК ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПК ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

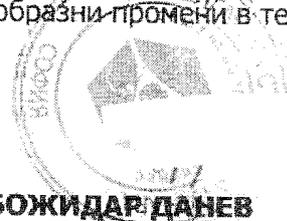
ОТНОСНО: Позиция на БСК по проекта на Закон за храните (702-01-18 от 26/09/2017)

Във връзка с внесените за обсъждане проект на Закон за храните, БСК изразява принципна подкрепа на представеното становище от Асоциацията на производителите на безалкохолни напитки в България (Изм. № BSDA 97/3.10.2017 г.), представител на над 70% от пазара в този сектор.

1. Декларираме несъгласие с предложените разпоредби, касаещи частта на Глава Трета – Специфични изисквания към храни, раздел I Натурални минерални води и изворни води, доколкото така формулираният и представен законопроект се различава значително от нотифицирания през 2016 г. вариант и не отразява редица забележки от страна на Европейската комисия и заинтересованата индустрия.
2. В частта за бутилираните води към законопроекта не е представена актуална оценка на въздействието, респ., промените не са консултирани със заинтересованите страни.
3. Предложеният законопроект въвежда термини, вкл. извор, търговско описание, минерални и изворни бутилирани води, частично транспониращи Директива 2009/54/ЕС и европейското право, но които не са дефинирани в допълнителните разпоредби и не са изцяло съобразени с действащото законодателство за управлението на водите (находище на минерални води, подземно водно тяло и др.). Обръщаме внимание отново, че не са взети под внимание предложенията на бизнеса, както и на компетентния орган в областта на управлението на водите МОСВ.
4. Предвидените в проекта процедури по издаване/подновяване на сертификат за добивани в страната натурални минерални и изворни води не указват ясни срокове, което създава административна несигурност за бизнеса. Успоредно с това е отпаднала процедурата за признаването на изворните води, добити в страната, което намалява възможността за контрол върху качеството и декларираните характеристики на предлаганите продукти.

В тази връзка предлагаме преди обсъждането в ресорната парламентарна комисия преди второ гласуване в парламентарна зала да бъде инициирано отделно обсъждане със заинтересованите страни с оглед изготвяне и внасяне на целесъобразни промени в текста.

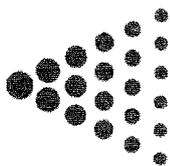
С УВАЖЕНИЕ,

БОЖИДАР ДАНЕВ

Изпълнителен председател

КРИБ

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ГЛАСЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

Изх. № 189-00-189
София 10 октомври 2017 год.

Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И ХРАНИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Проект на Закон за храните № 702-01-18 от 26.09.2017 год.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ТАНЕВА,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАРИТКОВА,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България след съгласуване с браншовата организация в качеството ѝ на заинтересована страна, представляваща над 70 на сто от пазара в сектор бутилиране на вода изразява следните принципи бележки:

- Законопроектът в така предложения му вид не отстранява съществуващите проблеми и несъответствия с европейското право и утвърдената практика в сектор бутилирани води, но и ще доведе до тяхното задълбочаване;
- Предлаганите разпоредби създават терминологична неяснота и разминаване, както с европейското право, така и със законодателството в областта на управлението на водите и регламентираното право на достъп до ресурса;

- Въведеното понятие „извор“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води е в терминологично и смислово противоречие със Закона за водите и не осигурява съответствие с Директива 2009/54/ЕС;
- Подмяната на използвания до момента легален термин „търговско наименование“ за наименованието, под което се предлагат на пазара натуралните минерални и изворни води не е обосновано. Въведеното понятие „търговско описание“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води е в несъответствие с европейското право и принципи;
- Подмяната на използвания до момента термин „място на бутилиране“ и въвеждането на понятието „място на експлоатация на извора“ направено и за двете категории натурални минерални и изворни води предполага тълкувателно прилагане и е в несъответствие с европейското право;
- Липсва яснота как ще бъдат уредени заварените случаи и как ще бъдат защитени направените инвестиции от бизнеса в наложените марки припознати от десетилетия и отговарящи на всички изисквания.

Поради изтъкнатите съображения, с предложението законопроект в частта за бутилираните натурални води се създава пряка заплаха за вложените през годините значителни по размер инвестиции от отговорните оператори както в разработване на находищата, но и в създаване на познатост и положителна репутация на предлаганите от тях продукти. Законовата неяснота, липсата на гаранции за защита на инвестициите, влягани в условия на пълно съответствие с националното и европейско право, и невъзможността в страната ни да се осигури устойчиво прилагане на спазваните в цяла Европа принципи с ключово значение за развитие в сектора отблъскват нови устойчиви инвестиции в сектора. Приемането на законопроекта в предлагания му вид ще повлияе трайно и изключително негативно върху инвестиционния климат и няма да доведе до закриването на процедурата по нарушение срещу страната. Със законопроекта се създават допълнителни предпоставки за трайно отсъствие на инвеститорски интерес и устойчиви инвестиции в разработване на нови находища/подземни водни тела, и лишаване от възможността потребителите да избират и използват голямото разнообразие на различни води с природни питейни качества на които е богата страната.

Допуснати са и следните несъответствия – неспазване на изискването за предварителна нотификация на законов текст в пряка връзка с хармонизирано европейско право и липса на оценка на въздействието от приемането на акта в частта за бутилираните води.

В контекста на така изложените по-горе принципи несъгласия предлагаме следните конкретни предложения:

1. Чл.65, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.65(1) Натурални минерални води, добивани и бутилирани на територията на Република България, се пускат на пазара, когато са признати чрез вписването им в утвърден със заповед по реда на чл. 70, ал. 1 Списък на признатите натурални минерални води въз основа на:“

Мотиви:

Редакцията е свързана с процедурата по признаване. Заповедта като индивидуален административен акт е използвана за завършващ процедурата по признаване акт и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/.

2. Чл.65, ал.2 да придобие следната редакция:

„Чл.65(2) Изворни води, добивани и бутилирани на територията на Република България, се пускат на пазара, когато са признати чрез вписването им в утвърден със заповед по реда на чл. 70, ал. 1 Списък на признатите изворни води въз основа на:

1. издаден сертификат за изворната вода;
2. издадено разрешително за водовземане от подземни води по Закона за водите от съответното подземно водно тяло;
3. вписване на обекта за производство на бутилирани изворни води в регистъра по чл. 24, ал. 2.“

Мотиви:

Необоснованото отпадане на процедурата по признаване за изворните води, добити и бутилирани на територията на страната ни. Провеждането на процедурата не поражда нито допълнителна финансова, нито административна тежест за бизнеса. Процедурата по признаване и за двете категории натурални води (минерални и изворни) и публичното предоставяне на потребителите на информация за законово предлаганите на пазара продукти от тези категории, поражда незначителни ангажименти за администрацията в полза на обществения интерес, а не в ущърб на бизнеса.

Законопроектът неоправдано третира различно и дискриминативно изворните води, добивани в страната спрямо тези от внос, за които е оставено изискването за провеждане на процедурата по признаване. Процедурата по признаване и за двете категории натурални води е допълнителен гарант за защита на потребителския интерес.

Не може да бъде спазено и изискването на чл. 65, ал.2, т.2 за наличие на издадено разрешително за водовземане от съответния „извор“, защото по смисъла на ЗВ разрешително за водовземане се издава за конкретно подземно водно тяло (виж. чл.56, ал.1 от ЗВ – атрибути на разрешителното).

3. Чл.65, ал.3 да придобие следната редакция:

„Чл.65(3) Натурална минерална вода от едно и също находище, съответно изворна вода от едно и също подземно водно тяло, се пуска на пазара само под едно търговско наименование.

Мотиви:

Терминът „извор“ е в пълен дисонанс с терминологията и правните разпоредби на Закона за водите, по силата на който, бутилировачите получават достъп до ресурс.

Поради смислово разминаване на използваните термини „извор“ и „търговско описание“ не се осигурява съответствие с разпоредбите на Директива 2009/54/ЕС.

- Легално дефинирано в Закона за водите (т. 14, §1, от доп. разпоредби) понятието „извор“, употребено в проекта на ЗВ, е в терминологично и смислово различие от използваните понятия, залегнали в основата на процедурите за концесия/разрешително, със съответните им легални определения: „находище на минерална вода“ т. 98, §1, от

доп. разпоредби на ЗВ и „подземно водно тяло“ – съответно за изворните води – т. 61, §1, от доп. разпоредби на ЗВ.

/ съгласно чл. 37, ал.1 от Указ 883 за прилагане на ЗНА: «Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове.»/

- в смислово противоречие с използваните в Директива 2009/54/ЕС еквивалентни понятия „source/spring“ – рефериращи към водата от цялото находище/подземно водно тяло, независимо от броя на използваните естествени или изкуствено изградени съоръжения за добив на вода от него, (официална комуникация с ЕК Ref. Ares(2014)539380 - 28/02/2014). Използването на понятието „извор“ или друго, вместо „находище“ – за минералните, респективно „подземно водно тяло“ – за изворните води не може да осигури коректното транспониране на европейската директива.

Едновременното използване и на понятието „извор“ и на понятията „находище“ и „подземно водно тяло“ (напр. в чл. 68 от законопроекта) подсилва терминологичното противоречие и неяснота на разпоредбите на законопроекта.

Не без значение е и създадената невъзможност за прилагане на закона. Изискването за предоставяне на информация за или обозначаване на „името на извора“ е неизпълнимо, защото такива имена не съществуват. Уникални обозначителни идентификатори (наименования, кодове) носят разкритите находища на минерални води, подземните водни тела с изворни води, изградените водоземни съоръжения, но не и „изворите“.

4. Чл.65, ал.4 да отпадне:

Мотиви:

Противоречи с принципите за обосновааност и пропорционалност. Въвежда неоправдано дискриминативен режим по отношение на категорията бутилирана натурална вода спрямо всички останали храни. Със сформирването на предлагания консултативен орган се създават предпоставки за размиване на отговорността. Неясни са причините да се разшири броя на компетентните органи в страната по отношение спазването на изискванията на законодателството в областта на храните за бутилираните натурални води. Вместо една цели лег институции, ще бъдат въвлечени в процеса по оценка на съответствието със Закона за храните, при това компетенциите на 4 от тях са обект на регулиране в самостоятелни законодателни актове, извън обхвата на този закон. Общият брой на законово регистрираните функциониращи обекти за бутилиране на натурални води в страната е по-малък от 30 и той е относително постоянен през годините. Резонен е въпросът, защо държавата създава 5 институционален консултативен съвет да следи за имената на бутилираните натурални води (каквато цел е посочена в мотивите), а не му вмени като задължение да извършва преглед на наименованията, под които се предлагат всички храни. За всички храни има постановени законови изисквания към търговските наименования.

5. Чл.66 да придобие следната редакция:

„Чл.66 Признаване чрез вписване в съответния Списък към заповедта по чл.70, ал. 1 преди внос и предлагане на пазара на територията на Република България се изисква и за:

1. натурални минерални води, добивани в трети страни, които не са били признати от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, и не са вписани в Списъка на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно изискванията на Директива 2009/54/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води (ОВ, L 164 от 26 юни 2009 г.), наричана по-нататък „Директива 2009/54/ЕО“;

2. изворни води, добивани в трети страни

Мотиви:

Чл. 74 от Законопроекта недвусмислено постановява прилагане на процедура по признаване за изворните води от внос.

Заличаването на първоначално предложената разпоредба чл. 66 т.2, при редакциите след приемането „на вносител“ създава законова неяснота и противоречиво тълкуване.

6. Чл.67 да придобие следната редакция:

„Чл. 67. За предлагането на пазара на натурални минерални и изворни води, добивани на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, които са признати или одобрени от компетентния орган на съответната държава, както и на натурални минерални води, добивани в трети страни, признати от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз, не се изисква признаване чрез вписване в Списъците към заповедта по чл. 70, ал. 1.“

Мотиви:

Аргументите в подкрепа на процедурата по признаване на изворни води бутилирани в България (виж аргументите по чл. 65, ал.2)

Заповедта като индивидуален административен акт е използвана за завършващ процедурата по признаване акт и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/.

7. Чл.68, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.68(1) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава сертификат за натурална минерална вода или изворна вода, добита от находище на минерална вода, съответно от подземно водно тяло, чрез конкретно водоземно съоръжение на територията на Република България, който удостоверява, че по произход, състав и свойства натуралната минерална вода, съответно изворната вода, е подходяща за бутилиране за питейни цели. Сертификатът се издава при спазване на специфичните изисквания към натуралните минерални води и изворни води, определени в наредбата по чл. 5.

Мотиви:

Уточнението е в унисон с използваните в Директива 2009/54/ЕС еквивалентни понятия „source/spring“ – рефериращи към водата от цялото находище/подземно водно тяло, независимо от броя на използваните естествени или изкуствено изградени съоръжения за добив на вода от него, (официална комуникация с ЕК Ref. Ares(2014)539380 - 28/02/2014).

8. Чл.68, ал.4 да придобие следната редакция:

Чл.68(4) В срок до 10 дни от получаване на заявление по ал. 2 или 3 министърът на здравеопазването информира с писмо компетентните органи по Закона за водите - министъра на околната среда и водите или съответната

Басейнова дирекция, за постъпилото искане за издаване на сертификат и изисква предоставяне на:

1. резюме за конкретните хидрогеоложки условия и експлоатационни ресурси на находището на минерална вода, съответно на водното тяло на изворна вода;
2. характеристиките на конкретното водоземно съоръжение.

Мотиви:

Премахване на ненужното дублиране в разпоредбите, което създава неяснота и предпоставки за тълкувателно прилагане.

9. Чл.68, ал.9 и ал.10 да придобият следната редакция:

„Чл.68 (9) При подадено заявление за подновяване на сертификат за минерална или изворна вода в срока по ал. 7 и при липса на произнасяне на министъра на здравеопазването в срока по ал. 8, министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за удължаване срока на валидност с 6 месеца. В срока на заповедта за удължаване, министърът на здравеопазването или оправомощеният от него заместник-министър издава нов сертификат или постановява отказ за подновяване на сертификата.

Чл.68 (10) Редът за извършване на анализите и оценките на състава и свойствата на водата, тяхната честота, както и срокът за издаването на протоколите и заключенията се определят в наредбата по чл. 5.

Мотиви:

Липсва краен законово установен срок за издаването на сертификата. В процедурата не са установени срокове за предоставяне на информация от запитаните институции и за изготвяне на анализите и заключенията, което в крайна сметка я прави неопределена във времето. В тази връзка се предлага доуредждането на сроковете, а също и на реда за извършване на анализи и оценки на състава на водите да се определи в подзаконов акт. Досегашната практиката, показва, че присъздаването на сертификата може да отнеме почти година и половина, въпреки смятането на предлагания 9-месечен и по-голям предшестваш изтичането на валидността период на заявяване от страна на бизнеса. Това е неприемливо. Решението (чл. 68, ал.9) за автоматично продължаване на валидността му с 3 месеца след изтичане на 9-те месеца в случай на закъснение от компетентния орган – няма да реши проблемите. Поради изискването за отбелязване върху етикета на продукта номера и датата на сертификата, се създават необосновани финансови разходи, невъзможност за планиране, предпоставки за несъответстващо етикетирание и обръкване на потребителите. Създават се предпоставки за неоснователно елиминирание от участие в обществени поръчки. Предлагаме служебно издаване заповед за удължаване на действието на сертификата, с валидност от 6 месеца в случай, че компетентният орган не е могъл да се произнесе в срока на валидност на документа.

10. Чл.70, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.70(1) Министърът на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице утвърждава със заповед списък на признатите натурални минерални води от Република България и списък на признатите изворни води от Република България и вписва признатите при условията и по реда на този раздел и по реда на наредбата по чл. 5 натурални минерални, респективно изворни води в съответния Списък. Списъците се обнародват в „Държавен вестник“.“

Мотиви:

Аргументите в подкрепа на процедурата по признаване на изворни води бутилирани в България (виж аргументите по чл. 65, ал.2)

Заповедта като индивидуален административен акт е използвана за завършващ процедурата по признаване акт и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/.

11. Чл.70, ал.2 да придобие следната редакция:

„Чл.70(2) Списъците по ал. 1 се съставят в съответствие с формата на публикувания в „Официален вестник“ на Европейския съюз Списък на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно чл. 1, параграф 5 от Директива 2009/54/ЕО и съдържат най-малко информация за:

1. търговското наименование на водата;
2. наименованието на находището – за минералните води, съответно идентификационен код и наименование на подземното водно тяло – за изворните води;
3. мястото на експлоатация на находището, съответно на подземното водно тяло;
4. наименование на бизнес оператора (производител или вносител), седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ/ЕИК.

Мотиви:

Осигуряване на терминологично съответствие със Закона за водите и Директива 2009/54/ЕС. Понятието „търговско описание“, направено и за двете категории натурални минерални и изворни води, предпоставя неизпълнимост на законовите разпоредби и несъответствие с свръхпейското право и принципи. Без каквато и да било необходимост, без законово определение, е направена подмяна на използвания до момента легален термин „търговско наименование“ за наименованието, под което се предлагат на пазара натуралните минерални и изворни води. Потвърдената от ЕК коректност на смисловото разбиране на използваното до момента понятие „търговско наименование“, а именно най-често търговска марка или бранд. В този смисъл то е транспонирано и прилагано във всички ДЧ. Потвърдено и от Публикувания в ОВ на ЕС и поддържан от ЕК съгласно Директива 2009/54 Списък с признатите в ЕС натурални минерални води, обозначени с техните търговски наименования - "trade descriptions". По-специално в бележки 2 и 3 към Списъка на признатите от Германия натурални минерални води е посочена като причина за липса на търговски наименования на водите - отсъствието на търговска марка или бранд на водата.

Замяната на некоректно въведеното понятие „извор“ /виж аргументите по чл. 65, ал.3/

12. Чл.71, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.71(1) Признаване на натурална минерална или изворна вода и включване в съответния списък по чл. 70, ал. 1 се извършва със заповед на министъра на здравеопазването или на оправомощен от него заместник-министър въз основа на заявление по образец, подадено от бизнес оператор пред съответната регионална здравна инспекция по реда на чл. 26, ал. 1. „

Мотиви:

В разпоредбите на чл. 71, ал. 1, чл. 24, ал.2 и чл. 28, има противоречие и неяснота кой е органът който прави вписванията в регистъра на обектите за производство и дистрибуция на храни. В допълнителните разпоредбата на чл. 24, ал.2 не предвижда публичен регистър на бутилираните минерални и изворни води.

Предложената редакция е обвързана с процедурата по признаване на изворни води бутилирани в България и въвежда аналогично заповедта като индивидуален административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/.

13. Чл.71, ал.2 да придобие следната редакция:

„Чл.71 (2) Заявлението по ал. 1 освен информацията по чл. 26, ал. 2 съдържа най-малко следната информация:

1. търговското наименование под което ще се предлага на пазара натуралната минерална вода, съответно на изворната вода;

2. наименованието на находището - за минералните води или идентификационен код и наименование на подземното водно тяло - за изворните води;

3. мястото на експлоатация на находището, съответно на подземното водно тяло;

4. номер и дата на издадения сертификат по чл. 68, ал. 1;

5. номер и дата на сключен със заявителя концесионен договор за добив на минерална вода съгласно Закона за водите, съответно номер и дата на издаденото разрешително за водоземане от подземни води с цел бутилиране, съгласно Закона за водите.“

Мотиви:

Осигуряване на терминологично съответствие със Закона за водите и Директива 2009/54/ЕС. В допълнение към аргументите за замяната на понятието „извор“ /виж аргументите по чл. 65, ал.3/, налице е и певъзможност за прилагане на закона. Изискването за предоставяне на информация за или обозначаване на „името на извора“ е неизпълнимо, защото такива имена не съществуват. Уникални обозначителни идентификатори (наименования, кодове) носят разкритите находища на минерални води, подземните водни тела с изворни води, изградените водоземни съоръжения, но не и „изворите“.

14. Чл.71, ал.3 да придобие следната редакция:

„Чл.71(3) Търговското наименование на натурална минерална вода, съответно на изворна вода може да се състои от или да включва:

1. наименованието на находището - за натуралните минерални води или идентификационен код и наименование на подземното водно тяло - за изворните води, или

2. Наименование на местност или населено място, при условие, че се отнася за:

а) натуралната минерална вода, чието находище се експлоатира на мястото, посочено в наименованието и не води до заблуждение по отношение на мястото на експлоатация на находището на минерална вода.

б) изворната вода, при условие, че се отнася за изворна вода, чието подземно водно тяло се експлоатира на мястото посочено в наименованието и не води до заблуждение по отношение мястото на експлоатация на подземното водно тяло.

Мотиви:

Освен липсата на легална дефиниция за термина „търговско описание“, изискването на чл. 71, ал.3 „търговското описание“ задължително да съдържа вида на водата е в противоречие с разпоредби на чл. 8 и 9 на Директива 2009/54/ЕС, потвърдено и от прегледа на стотиците марки и брандове води в Списъка на признатите натурални минерални води в Европейския съюз, съгласно чл. 1, параграф 5 от Директива 2009/54/ЕО. Смесовото несъответствие с европейското право в разпоредбите на чл. 65, ал.3; чл. 71, ал. 3 и 4; както и в чл. 70, ал.2; чл. 71, ал.2; чл. 74, ал.1, т.4 от законопроекта, се подсилва и от изискването за използване на некоректно транспонираното „наименование на извора“ и „място на експлоатация на извора“ като част от „търговското описание“. На практика това залага и тяхната неизпълнимост.

В текста на точка 2 е добавено изискване за изследване по отношение на „извора“, което противоречи на разпоредбата на чл. 8, пара. 1 на Директивата.

Изискването за предоставяне на информация за или обозначаване на „името на извора“ е неизпълнимо, защото такива имена не съществуват. Уникални обозначителни идентификатори (наименования, кодове) посвят разкритите находища на минерални води, подземните водни тела с изворни води, изградените водоземни съоръжения, по не и „изворите“.

15. Чл.71, ал.4 да придобие следната редакция:

„Чл.71(4) В случаите, когато етикетите и обозначенията на опаковките, в които се предлага за продажба натурална минерална вода, респективно изворна вода, включват търговско наименование, което се различава от наименованието на находището, респективно на подземното водно тяло, или мястото на тяхната експлоатация, наименованието на това място на експлоатация или наименованието на находището/подземното водно тяло, трябва да се изпишат на етикета или на потребителската опаковка с букви най-малко едни и половина пъти по-високи и по-широки от най-голямата буква, използвана в търговското наименование. Изискването се прилага и за случаите, когато търговското наименование се използва при каквато и да е реклама на натуралната минерална или изворната вода.

Мотиви:

Осигуряване на терминологично съответствие със Закона за водите и коректно транспониране на чл. 8, пар.3 и чл. 9, пар. 4 буква в) на Директива 2009/54/ЕС. Замяна на термините „извор“ и „търговско описание“. Аргументите за замяната на понятието „извор“ /виж представените по чл. 65, ал.3/ и Аргументите за замяната на понятието „търговско описание“ / по чл. 70, ал.2/

16. Чл.71, ал.6 да придобие следната редакция:

„Чл.71(6) Регионалната здравна инспекция по регистрация на обекта за бутилиране изпраща по служебен път до министъра на здравеопазването заявлението по ал. 1 с приложените към него документи и констативния протокол от извършената проверка по чл. 26, ал. 9 или по чл. 35, ал.4, включително копие

от технологичната документация. Предоставянето на информацията се извършва в срок до 3 работни дни от извършването на проверката, а при издадени в резултат на проверката предписания и заповеди по чл. 26, ал. 11 или по чл. 35, ал. 4 - от издаването на протокола и заповедта по чл. 26, ал. 12 и 13 или по чл. 35, ал. 5 и 6.“

Мотиви:

Не става ясно какво се случва при хипотезата на чл. 35 (регистрация при комбинирано производство на бутилирани води и други безалкохолни напитки). Редакцията отстранява пропуски в законопроекта.

17. Чл.71, ал.7 да придобие следната редакция:

„Чл.71 (7) След оценка на предоставените документи по ал. 4 и при констатирано съответствие с всички приложими изисквания на закона и подзаконовите актове по неговото прилагане и при условие, че за заявената за признаване натурална минерална вода от съответното находище, респективно за изворната вода от съответното подземно водно тяло, не е налице предходно признаване по заявление на друг регистриран оператор, министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед по ал. 1.“

Мотиви:

Гарантира законово постановяване на заложения в Директива 2009/54/ЕС принцип „водата от едно находище да се предлага на пазара само под едно търговско наименование“ и ефективното му спазване. Изолира се възможността за по-паталшна проява на несъответстващи практики и ефективни нарушения на хармонизираното право, вкл. и практики в нарушение на Закона. Предложението е в унисон с доказалия се като безалтернативен и прилаган в целия ЕС модел за добив и предлагане на натурални води - „едно находище – един оператор – едно търговско наименование“. Устойчивият характер на ключовия принцип – регулиране в Закона, а не в подзаконов акт.

Обръщаме внимание на факта, че разпоредбите на чл. 71, ал. 7, както и следващите по ал.9, ал. 11 и ал. 12 на същия член са в противоречие с разпоредбите на чл. 24, ал. 2 (по отношение на обхвата на регистъра), с чл. 23, ал. 1, т.2 (по отношение на компетентния орган за регистрация), с чл. 28 (по отношение на компетентния за вписване орган). Противоречие има и във връзка с чл. 35, ал. 8 (комбинирано производство). Допълнително неясно остава какъв е предвидения ред – да се вписва продукт/или обект в регистър или да се публикува издадено удостоверение с неясен обхват на интернет страницата на МЗ.

18. В Чл.71, се създават нови ал.9 и ал.10 със следното съдържание:

„Чл.71(9) Министърът на здравеопазването или оправомощено от него лице може да удължи срока по ал. 8 за общо не повече от 3 месеца от датата на подаването на заявлението, когато бизнес операторът представи обосновано искане за това.

Чл.71(10) Ако в срока по ал. 8, съответно по ал. 9, бизнес операторът не отстрани несъответствията, процедурата по признаване и включване в

съответния списък по ал. 1 се прекратява, за което заявителят се уведомява писмено.“

Мотиви:

Създава аналогичен ред в процедурата по признаване, какъвто е предвиден за водите от внос – чл. 74, ал.6. Тази логика е заложена и в процедурата по регистрация на обекти за производство на храни и на материали и предмети в контакт с храни.

19. Чл.71, ал.9 става ал.11 и придобива следната редакция:

„Чл.71(11) Заповедта по ал. 1 или мотивираният отказ за признаване и включване в съответния списък по чл. 70, ал. 1, се издават в срок до 20 дни след предоставяне на документите по ал. 6 или след отстраняване на несъответствията, съгласно ал. 8 или 9.

Мотиви:

Заповедта като индивидуален административен акт е използвана за завършващ процедурата по признаване акт и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/.

Логиката на Закона е да не се издават удостоверения за регистрация/вписване и т.н. а да се поддържат публични регистри с актуална информация.

Разпоредбите на чл. 71, ал. 7, ал.9, ал. 11 и ал. 12 са в противоречие с разпоредбите на чл. 24, ал. 2 (по отношение на обхвата на регистъра), с чл. 23, ал. 1, т.2 (по отношение на компетентния орган за регистрация), с чл. 28 (по отношение на компетентния за вписване орган). Противоречие има и във връзка с чл. 35, ал. 8 (комбинирано производство). Допълнително неясно остава какъв е предвидения ред – да се вписва продукт/или обект в регистър или да се публикува издадено удостоверение с неясен обхват на интернет страницата на МЗ.

20. Чл.71 се създава нова ал.12 със следното съдържание:

„Чл.71 (12) В заповедта по ал. 1 се посочва най-малко следното:

1. данни за бизнес оператора - наименование на юридическото лице, седалище, адрес на управление, код по БУЛСТАТ/ЕИК и адрес на обекта за бутилиране на натуралната минерална или изворна вода;
2. търговско наименование, под което ще се предлага водата на пазара;
3. наименование на находището - за минералните води или код на подземното водно тяло - за изворните води;
4. наименование на съоръжението (съоръженията) за водоземане;
5. вида на водата, съгласно изискванията на наредбата по чл.5;
6. номер, дата и срок на валидност на издадения сертификат за водата.

Мотиви:

Основните реквизити на Заповедта за признаване – императивно условие за законово предлагане на продукт на пазара, следва да бъдат устойчиво регулирани в Закона. Предложението за нова ал. 10 създава възможност за допълване с подзаконов акт. Предложението включва реквизити – обект на публично оповестяване и обобщено представяне на информация от пряк интерес на потребителя (Списък на признатите води и Регистър на издадените от компетентния орган сертификати с информация за характеристиките и свойствата на водите).

21. Чл.71 ал.10, ал.11 и ал.12 стават съответно ал. 13, ал.14 и ал.15 със следното съдържание:

„Чл.71(13) Отказът по ал.11 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не е спира изпълнението.

Чл.71(14) В случай на отказ по ал. 11 компетентният орган извършва служебно промяна в регистрацията на обекта като заличава от регистрираните групи храни вида вода, за която е постановен отказ за признаване.

Чл.71(15) Заповедта по ал. 1 се публикува на интернет страницата на Министерство на здравеопазването в срок до 3 дни от нейното издаване.

Мотиви:

Разпоредбите на чл. 71, ал. 7, ал.9, ал. 11 и ал. 12 са в противоречие с разпоредбите на чл. 24, ал. 2 (по отношение на обхвата на регистъра), с чл. 23, ал. 1, т.2 (по отношение на компетентния орган за регистрация), с чл. 28 (по отношение на компетентния за вписване орган). Противоречие има и във връзка с чл. 35, ал. 8 (комбинирано производство). Допълнително неясно остава какъв е предвидения ред – да се вписва продукт/или обект в регистър или да се публикува издадено удостоверение с неясен обхват на интернет страницата на МЗ.

С Предложението се създава и необходимия ред за отмяна на регистрация на обект при отказ за признаване на водата.

Индивидуалният административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/ е заповед.

22. Чл.71 ал.12 се заличава.

23. Чл.72, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.72 (1) В срок до 3 дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства в списъка по чл. 70, ал. 1, бизнес операторът подава уведомление по образец до Министерството на здравеопазването, като предоставя информация или прилага документи, удостоверяващи промяната.

Мотиви:

Промяна в препратките. Редът за уведомяване при промени във вписаните в регистъра по чл. 24, ал.2 обстоятелства е определен в чл. 26, ал. 14, 15, 16 и 17.

Разпоредбата създава ред за уведомление в случай на промяна във вписани в Списъка на признатите води обстоятелства.

24. Чл.72, ал.3 и ал.4 да придобият следната редакция:

„Чл.72(3) Когато в уведомлението по ал. 1 се съдържат данни за настъпила промяна в обстоятелствата посочени в списъка по чл. 70, ал. 1, които не съответстват на нормативните изисквания, бизнес операторът се уведомява за

несъответствието и се определя срок за отстраняването му, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

Чл.72(4) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповедта по чл. 71, ал. 1 и чл. 74, ал. 7, т. 1 при:

1. подадено уведомление по ал. 3;
2. констатирано от органа за официален контрол несъответствие между установените и включените в заповедта по чл. 71, ал. 1 и чл. 74, ал. 7, т. 1 обстоятелства;
3. несъответствия с нормативните изисквания, неотстранени в срока по ал. 3.

Мотиви:

Индивидуалният административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/ е заповед.

25. Чл.73, ал.1 и ал.2 да придобият следната редакция:

„Чл. 73. (1) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповедта по чл. 71, ал. 1 и чл. 74, ал. 7, т. 1 и в случай на уведомление от компетентен орган, че:

1. концесионният договор за добив на минерална вода с цел бутилиране е прекратен, съответно действието на разрешителното за водовземане от подземни води е прекратено;

2. регистрацията на обекта за бутилиране на натурална минерална вода или на изворна вода е заличена или е изменена за съответния вид вода със заповед на директора на регионалната здравна инспекция;

3. е издадена заповед от директора на регионалната здравна инспекция за забрана за предлагане на пазара на натуралната минерална вода, съответно на изворната вода, при настъпили трайни несъответствия между състава на водата и установеното в сертификата по чл. 68, ал. 1 и възникване на риск за здравето на хората;

4. няма подновен сертификат в срока по чл. 68, ал. 7 или 9.

Чл.73(2) Заповед за отмяна на заповедта по чл. 71, ал. 1 и чл. 74, ал. 7, т. 1 се издава, когато:

1. е постановен отказ за подновяване на сертификат по чл. 68;

2. е преустановено предлагане на натуралната минерална вода, съответно на изворната вода, на пазара за срок, по-дълъг от 6 месеца, за което бизнес операторът е изпратил уведомление до Министерството на здравеопазването, или е установено от орган за официален контрол.“

Мотиви:

Индивидуалният административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/ е заповед.

Логиката на Закона е да не се издават удостоверения за регистрация/вписване и т.н. а да се поддържат публични регистри с актуална информация.

26. Чл.74, ал.1 да придобие следната редакция:

„Чл.74(1) За признаване на натурална минерална вода, добивана на територията на трета страна, и за включването ѝ в списъка по чл. 70, ал. 1, и за признаване на изворна вода, добивана на територията на трета страна, бизнес операторите подават до министъра на здравеопазването заявление по образец, в което се посочва най-малко следната информация:

1. наименование на юридическото лице – бизнес оператор, вносител на водата, седалище и адрес на управление, код по БУЛСТАТ/ЕИК;
2. наименование и адрес на чуждестранното юридическо лице - производител;
3. страна на произход и компетентен орган за признаване;
4. търговско наименование, под което водата ще се предлага на пазара;
5. наименование на находището, съответно на подземното водно тяло;
6. място на експлоатация на находището, съответно на подземното водно тяло.

Мотиви:

Осигуряване на терминологично съответствие със ЗВ и Директива 2009/54/ЕС. Замяна на термините „извор“ и „търговско описание“. Аргументите за замяната на понятието „извор“ /виж посочените по чл. 65, ал.3/ и Аргументите за замяната на понятието „търговско описание“ /виж – по чл. 70, ал.2/

27. Чл.74, ал.7 и ал.9 да придобият следната редакция:

„Чл.74(7) В срок до 20 работни дни от подаване на заявление по ал. 1, от отстраняване на нередовностите или от изтичане на срока по ал. 5 или 6 министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава:

1. заповед за признаване на натуралната минерална или изворната вода и включване в съответния списък по чл. 70, ал. 1, или
2. мотивиран отказ за признаване.

Чл.74(9) Заповедта по ал. 7, т. 1 и включване в списъка по чл. 70, ал. 1 се публикува на интернет страницата на Министерството на здравеопазването в срок до 3 дни от издаването ѝ.

Мотиви:

Индивидуалният административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/ е заповед. Логиката на Закона е да не се издават удостоверения за регистрация/вписване и т.н. а да се поддържат публични регистри с актуална информация.

28. Чл.74, се създава нова ал.10 със следното съдържание:

„Чл.74(10) В заповедта по ал. 7, т. 1 се посочват:

1. данни за бизнес оператора вносител – име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление и код по БУЛСТАТ/ЕИК;
2. наименование и адрес на чуждестранния бизнес оператор – производител;
3. адрес на обекта за бутилиране на вода;
4. търговското наименование, под което водата ще се предлага на пазара;
5. наименование на находището, съответно на подземното водно тяло от което се добива водата;

6. вида на водата, съгласно изискванията на наредбата по чл. 5;
7. номер, дата и срок на валидност на издадения документ по ал. 2, т. 2.

Мотиви:

Основните реквизити на Заповедта за признаване – императивно условие за законово предлагане на продукт на пазара, следва да бъдат устойчиво регулирани в Закона. Предложението за нова ал. 10 създава възможност за допълване с подзаконов акт. Предложението включва реквизити – обект на публично оповестяване и обобщено представяне на информация от пряк интерес на потребителя (Списък на признатите води и Регистър на издадените от компетентния орган сертификати с информация за характеристиките и свойствата на водите).

29. Чл.74, ал.10 и ал.11 стават съответно ал.11 и ал.12 със следното съдържание:

„Чл.74 (11) Заповедта за признаване е валидна за срок 5 години считано от датата на издаване, като в срока на валидност, при поискване от страна на Министерството на здравеопазването, бизнес операторът предоставя доказателства за спазването на програмата по ал. 2, т. 3.

Чл.74 (12) Срокът на валидност на заповед за признаване може да бъде подновен в случай че бизнес операторът представи в Министерството на здравеопазването актуален документ по ал. 2, т. 2 и 3 не по-късно от 4 месеца преди изтичането на срока на валидност на заповедта.

Мотиви:

Индивидуалният административен акт, завършващ процедурата по признаване и за двете категории минерални и изворни води /бутилирани в България и от внос/ е заповед. Логиката на Закона е да не се издават удостоверения за регистрация/вписване и т.н. а да се поддържат публични регистри с актуална информация.

30. Чл.74, ал.13 и ал.14 стават съответно ал.14 и ал.15 със следното съдържание:

„Чл.74 (14) Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава заповед за изменение или за отмяна на заповед за признаване въз основа на:

Чл.74 (15) Заповедта по ал. 14 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

31. В Допълнителните разпоредби се създават нови т.28 и т.29 със следното съдържание за дефиниции:

„т.28. "Търговско наименование на натурална минерална или изворна вода“ по смисъла на глава Трета, раздел I е име или знак, под което бутилираната вода се предлага на пазара, позволяващ идентификацията на икономическия произход на продукта. То може да бъде или да включва търговска марка или географско означение.

т.29. „Място на експлоатация“ по смисъла на глава Трета, раздел I е населеното място, в което е разположено предприятието за бутилиране на вода.

Мотиви:

„Търговско наименование“ - Коректно и правилно транспониране на европейските норми и ефективното им прилагане. Преодолява се терминологичната неяснота и правната несигурност, водеща до неунифицирано прилагане и възможност за субективни интерпретации; Отражават смисловото значение на понятията, използвани в европейското право и дългогодишната практика в ЕС по прилагане, както и тази в България.

Поради замяна на термина „мястото на бутилиране“ с термина „мястото на експлоатация“ е необходимо създаване на легална дефиниция – гарант за унифицирано прилагане и коректно транспониране на изисквания на Директива 2009/54/ЕС.

Въпреки отсъствието на изрична дефиниция, понятието смислово е определено в разпоредбите на Приложение II, параграф 2 и 3 на Директивата и реферира към мястото на бутилиране, доколкото терминът „exploitation“, покрива всички операции по производството на бутилирана вода след нейното извличане.

32. В Преходните и заключителните разпоредби параграф 6 придобива следната редакция:

„§ 6. В 6-месечен срок от влизането в сила на закона министърът на здравеопазването признава служебно и вписва в съответния списък по чл. 70, ал. 1 всички предлагани на пазара и бутилирани в регистрирани обекти (съответно предходно признати) към датата на обнародване натурални минерални и изворни води. Предлагането на пазара за определен продукт се установява чрез проверки от компетентните органи за регистрация на бизнес операторите. Търговските наименования, използвани за натурални минерални и изворни води преди датата на обнародване на закона, може да бъдат използвани от бизнес операторите и след тази дата при условие, че етикетите съдържат информация за мястото на експлоатация и наименованието на находището, съответно - на подземното водно тяло.“

Мотиви:

Преодолява се неяснотата, която дава възможност за свободно тълкуване от контролните органи – риск за индустрията (утвърдените оператори), както и невъзможността да се изпълни закона (не могат да се идентифицират изчерпателно всички води предлагани на пазара към датата на обнародване на Закона); Служебното признаване следва да обхване само регистрираните от компетентните органи към момента на влизане на закона обекти. Наличието на валидна регистрация е презумпция за съответствие. С предложената редакция се създава ред за запазване на използваните търговски наименования на продуктите, обект на дългогодишен контрол и потвърдено съответствие с нормативните изисквания. Защита на инвестициите на операторите в създаваната и утвърждавана репутация на търговските наименования на техните продукти.

С уважение,

Евгений Иванов
Изп. Директор и член на Управителния съвет

